

31999R1251

26.6.1999

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 160/1

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1251/1999,**17. mai 1999,****millega kehtestatakse teatavate põllukultuuride tootjatele toetussüsteem**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 36 ja 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽³⁾võttes arvesse regioonide komitee arvamust, ⁽⁴⁾võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja arvamust ⁽⁵⁾

ning arvestades, et:

(1) ühise põllumajanduspoliitika taotlus on saavutada asutamislepingu artiklis 33 nimetatud eesmärgid, võttes arvesse turuolukorda;

(2) turu parema tasakaalu tagamiseks seati nõukogu 30. juuni 1992. aasta määrusega (EMÜ) nr 1765/92, millega kehtestatakse teatavate põllukultuuride tootjatele toetussüsteem, ⁽⁶⁾ sisse uus toetuskava;

(3) pärast ühise põllumajanduspoliitika 1992. aasta reformi on turgude tasakaal oluliselt paranenud;

(4) 1992. aastal teatavate põllukultuuride tootjatele sisse seatud toetussüsteemi kohane maa tootmisest kõrvaldamine on lisaks sekkumishinna alandamisele aidanud

tootmist kontrolli all hoida, samas on hindade suurenenud konkurentsivõime võimaldanud siseturul tarbida oluliselt suuremaid teraviljakoguseid peamiselt loomastõdaks;

(5) 1992. aastal sisse seatud kava kohast toetust tuleks jätkata, võttes siiski arvesse turgude arengusuundi ja kehtiva kava kohaldamisel omandatud kogemusi;

(6) teatavatel tingimustel võivad liikmesriigid kohaldada rohusilo suhtes selle süsteemi kohaselt pindalatoetusi;

(7) toetuskava reformimisel tuleb arvesse võtta ühenduse rahvusvahelisi kohustusi;

(8) parim viis saavutada turu tasakaalu on ühtlustada ühenduse teraviljahinnad maailmaturu hindadega ja näha ette põllukultuurist sõltumatud pindalatoetused;

(9) kui turutingimused erinevad hetkel prognoositavatest, tuleks pindalatoetused uuesti üle vaadata;

(10) toetuskõlblik ala peaks piirduma ainult selle alaga, mis oli mõeldud põllukultuuride kasvatamiseks või mille tootmisest kõrvaldamist on varem riiklikult rahastatud;

(11) kui nende alade kogupindala, mille suhtes taotletakse toetust kava alusel, ületab baaskülvipinna, tuleks turu tasakaalu tagamiseks näha ette toetuskõlbliku ala vähendamine talumajapidamise kohta;

⁽¹⁾ EÜT C 170, 4.6.1998, lk 4.⁽²⁾ Arvamus on esitatud 6. mail 1999 (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).⁽³⁾ EÜT C 284, 14.9.1998, lk 55.⁽⁴⁾ EÜT C 93, 6.4.1999, lk 1.⁽⁵⁾ EÜT C 401, 22.12.1998, lk 3.⁽⁶⁾ EÜT L 181, 1.7.1992, lk 12. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1624/98 (EÜT L 210, 28.7.1998, lk 3).

- (12) liikmesriigid võivad kohaldada ühte või enamat siseriiklikku baaskülvipinda; on asjakohane, et liikmesriigid, kes kasutavad seda võimalust, peaksid saama jagada iga siseriikliku baaskülvipinna osa-baaskülvipindadeks; kui siseriiklik baaskülvipind on ületatud, peaks asjaomasel liikmesriigil olema võimalik kohaldatavad meetmed täielikult või osaliselt koondada nendele aladele, kus on tähtsatud ületamist;
- (13) pindalatoetustes tuleks arvesse võtta ülesehituslikke erijooni, mis mõjutavad saagikust; objektiivsetel kriteeriumidel põhineva piirkonnajaotuskava peaksid koostama liikmesriigid; piirkonnajaotuskavas tuleks kindlaks määrata ühtsed keskmised saagid; need kavad peaksid olema teatava ajavahemiku jooksul igas piirkonnas saavutatud keskmiste saakide suhtes järjepidevad, võttes arvesse kõiki ülesehituslikke erinevusi tootmispiirkondade vahel; nende kavade uurimiseks ühenduse tasandil tuleks ette näha erikord;
- (14) niisutatavate ja mitteniisutatavate alade saagikuse eritlemist võib lubada tingimusel, et niisutatavate kultuuride suhtes kehtestatakse eraldi baaskülvipind ja et kogu baaskülvipinda ei suurendata;
- (15) mais erineb saagikuse poolest muudest teraviljadest, mistõttu võib olla põhjendatud erikohtlemine;
- (16) pindalatoetuste arvutamiseks tuleks põhisumma tonni kohta korrutada asjakohase piirkonna suhtes kindlaksmääratud teravilja keskmise saagiga; kui maisi ja muude teraviljade suhtes kehtestatakse erinevad saagikusemäärad, tuleks maisi suhtes kehtestada eraldi baaskülvipinnad;
- (17) põllukultuuride suhtes tuleks kehtestada ühtne põhisumma; põhisummasid tonni kohta tuleks suurendada, võttes arvesse teravilja sekkumishinna järkjärgulist vähendamist; proteiinisisaldusega kultuuride suhtes tuleks kehtestada eritoetus, et säilitada nende võimet konkureerida teraviljaga;
- (18) sekkumishinna lõpliku vähendamise korral suurendatakse põhisummat sellesama hüvitismäära kohaldamise teel, mida kasutatakse turustusaastatel 2000/2001 ja 2001/2002;
- (19) kõva nisu suhtes tuleks kehtestada erisüsteem, et tagada kõva nisu kasutatavate tööstusharude varustamiseks piisav kõva nisu tootmistase, hoides samas eelarvelisi kulusid kontrolli all; see eesmärk saavutatakse iga asjaomase liikmesriigi suhtes kõva nisu maksimaalse kasvatusalaga piirduva lisatoetuse kehtestamise teel; nende pindalade ületamise korral tuleks esitatavaid taotlusi kohandada;
- (20) lisaks sellele on mõnes liikmesriigis kõva nisu tootmine tugevalt juurdunud väljaspool tavapäraseid tootmispiirkondi; on soovitatav säilitada nendes piirkondades teatav tootmistase eritoetuste andmise teel;
- (21) pindalatoetuste saamiseks peaksid tootjad kindlaksmääratud protsendi oma põllukultuuride kasvatusalast tootmisest kõrvaldama; tootmisest kõrvaldatud maad tuleks hooldada nii, et täidetakse teatavaid keskkonnavalaseid miinimumnõudeid; tootmisest kõrvaldatud alasid võiks kasutada ka toiduainetega mitte seotud otstarbel, tingimusel et on võimalik rakendada tõhusaid kontrollisüsteeme;
- (22) praeguses turuolukorras tuleks nõutavat maa tootmisest kõrvaldamise normi aastatel 2000–2006 vähendada 10 protsendini; seda protsenti tuleks tootmise ja turgude arengusuundi arvesse võttes täpsustada;
- (23) maa tootmisest kõrvaldamise kohustusega peaks kaasnema asjakohane hüvitis; hüvitis peaks võrduma teravilja pindalatoetustega;
- (24) selliste väiketootjate suhtes, kelle taotletavad pindalatoetused jäävad allapoole teatavat taset, ei tohiks maa tootmisest kõrvaldamise nõuet kehtestada; see tase tuleks kindlaks määrata;
- (25) maa vabatahtliku tootmisest kõrvaldamise korral võib tootjatele täiendavate alade tootmisest kõrvaldamise eest määrata maa tootmisest kõrvaldamise toetust; liikmesriigid peaksid kindlaks määrama maksimumpindala;
- (26) pindalatoetust tuleks iga kasvatusala eest maksta kord aastas; alad, mida vahetult enne määrusega (EMÜ) nr 1765/92 kehtestatud kava jõustumist ei haritud, ei tohiks olla toetuskõlblikud; teatavate selliste eriolukordade arvessevõtmiseks, mille suhtes käesolev säte seab põhjendamatuid piiranguid, tuleks lubada teatavaid erandeid, mille tegemist reguleerivad liikmesriigid;

- (27) on vaja kehtestada teatavad tingimused pindalatoetuste taotlemiseks ja piiritleda toetuste maksmise aeg;
- (28) tuleks kindlaks määrata maksekuupäevad, et tagada turustusaasta jooksul põllukultuuride ühtlane turustamine;
- (29) külvi kuupäevad tuleks kohandada eri tootmispiirkondade looduslikele tingimustele;
- (30) on vaja kehtestada üleminekukord, et kaotada alates turustusaastast 2002/2003 põllukultuurist sõltuvad toetused õliseemnete suhtes; mõned seda valdkonda käsitlevad sätted tuleb säilitada, võttes arvesse ühenduse rahvusvahelisi kohustusi;
- (31) kulutusi, mida liikmesriigid kannavad käesoleva määruse kohaldamisest tulenevate kohustuste täitmisel, peaks rahastama ühendus kooskõlas ühise põllumajanduspoliitika rahastamist käsitleva nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1258/99⁽¹⁾ artiklitega 1 ja 2;
- (32) on vaja ette näha üleminekumeetmed ja võimaldada komisjonil vajaduse korral võtta täiendavaid üleminekumeetmeid;
- (33) põllukultuuride toetussüsteemi kohandused tuleks teha enne turustusaastat 2000/2001;
- (34) kehtiva toetuskava ja varasemate muudatuste käesolevaid kohandusi silmas pidades on selguse huvides vaja asendada määrus (EMÜ) nr 1765/92 uue määrusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse põllukultuuride tootjate suhtes pindalatoetuste süsteem.
2. Käesoleva määruse kohaldamisel:
 - algab turustusaasta 1. juulil ja lõpeb 30. juunil,
 - tähendavad "põllukultuurid" I lisas loetletuid.

⁽¹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 103.

3. Liikmesriigid, kus mais ei ole tavapärase põllukultuur, võivad põllukultuuride pindalatoetusi kohaldada rohusilo suhtes nendelsamadel tingimustel, mida kohaldatakse põllukultuuride suhtes.

I PEATÜKK

Artikkel 2

1. Ühenduse põllukultuuride tootjad võivad taotleda pindalatoetust käesolevas määruses sätestatud tingimustel.

2. Pindalatoetus määratakse kindlaks hektari kohta ja eritletakse piirkonniti.

Pindalatoetust antakse ala eest, mis on mõeldud põllukultuuride kasvatamiseks või mis kuulub artikli 6 kohaselt tootmisest kõrvaldamisele ja mis ei ületa piirkondlikku baaskülvipinda. Viimane määratakse kindlaks piirkonna nende hektarite keskmisena, mis on mõeldud põllukultuuride kasvatamiseks või vajaduse korral sööti jäetud kooskõlas riiklike rahastamiskavadega aastatel 1989, 1990 ja 1991. Käesolevas käsituses tähendab piirkond asjaomase liikmesriigi valikul kas liikmesriiki või piirkonda liikmesriigis.

3. Pindalatoetust taotlevad tootjad kohustuvad osa oma ettevõttele kuuluvast maast tootmisest kõrvaldama ja nad saavad selle kohustuse täitmise eest hüvitist.

4. Kui selliste alade kogupindala, sealhulgas nimetatud kava kohaselt tootmisest kõrvaldatav maa, milliste suhtes taotletakse põllukultuuride toetuskava alusel toetust, ületab baaskülvipinna, vähendatakse toetuskõlblikku ala talupidaja kohta proportsionaalselt kõikide käesoleva määruse alusel kõnealusele piirkonnale kõnealusel turustusaastal antavate toetuste puhul.

Selliste alade arvutamisel, mille suhtes taotletakse toetust, võetakse arvesse ka neid alasid, mille suhtes käesoleva määruse alusel toetust ei taotleta, kuid mida kasutatakse veiseliha- ja vasikalihaturu ühiskorraldust käsitleva nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1254/1999⁽²⁾ alusel toetuse taotlemiseks.

⁽²⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 21.

5. Kui liikmesriik kohaldab rohusilo suhtes põllukultuuride pindalatoetusi, määratletakse eraldi baaskülvipind. Kui teataval turustusaastal põllukultuuride või rohusilo baaskülvipinda ei saavutata, lisatakse ülejäänud hektarid samal turustusaastal vastavatele baaskülvipindadele.

6. Kui liikmesriik on otsustanud kehtestada ühe või enama siseriikliku baaskülvipinna, võib liikmesriik enda määratletud objektiivsete kriteeriumide kohaselt jagada iga siseriikliku baaskülvipinna osa-baaskülvipindadeks.

Käesoleva lõike kohaldamisel käsitletakse "Secano" ja "Regadío" baaskülvipindu siseriiklike baaskülvipindadena.

Kui siseriiklik baaskülvipind ületatakse, võib asjaomane liikmesriik objektiivsete kriteeriumide kohaselt koondada lõike 4 alusel kohaldatavad meetmed täielikult või osaliselt nendele osa-baaskülvipindadele, kus on täheldatud ületamist.

Liikmesriigid, kes on otsustanud kasutada käesolevas lõikes ettenähtud võimalusi, teatavad oma otsustest ja nende üksikasjalikest rakenduseeskirjadest tootjatele ja komisjonile 15. septembriks.

Artikkel 3

1. Pindalatoetuste arvutamisel kasutatavate keskmiste saakide määramiseks koostab iga liikmesriik piirkonnajaotuskava, kus sätestatakse erinevate tootmispiirkondade kindlaksmääramiseks asjakohased objektiivsed kriteeriumid, et määratleda eristatavad, ühtlikud piirkonnad.

Seda silmas pidades võtavad liikmesriigid oma piirkonnajaotuskavade koostamisel asjakohaselt arvesse eriolukordi. Eelkõige võivad liikmesriigid kohandada keskmisi saake kooskõlas tootmispiirkondadevaheliste ülesehituslike erinevustega.

2. Samuti võivad liikmesriigid oma piirkonnajaotuskavades maisi suhtes kohaldada muudest teraviljadest erinevat saagikust.

a) Kui maisi saagikus on suurem kui muudel teraviljadel, kehtestatakse maisi suhtes artikli 2 lõikes 2 nimetatud eraldi baaskülvipind, mis hõlmab liikmesriigi valikul ühte või enamat maisitootmispiirkonda.

Samuti võivad liikmesriigid kõnealustes piirkondades kehtestada eraldi baaskülvipinnad muude põllukultuuride kui maisi suhtes. Juhul, kui teataval turustusaastal maisi baaskülvipinda ei saavutata, lisatakse ülejäänud hektarid samal turustusaastal muude põllukultuuride kui maisi vastavatele baaskülvipindadele.

b) Kui maisi saagikus on sama suur või väiksem kui muudel teraviljadel, võib punkti a kohaselt ka maisi suhtes kehtestada eraldi baaskülvipinna. Sel juhul ja kui liikmesriik otsustab muude põllukultuuride kui maisi suhtes kehtestada baaskülvipinna:

— kui maisi baaskülvipinda teataval turustusaastal ei saavutata, lisatakse ülejäänud hektarid samal turustusaastal muude põllukultuuride vastavatele baaskülvipindadele,

— kui muude põllukultuuride kui maisi baaskülvipinda teataval turustusaastal ei saavutata, lisatakse ülejäänud hektarid samal turustusaastal maisi kõnealusele baaskülvipinnale.

Nende baaskülvipindade ületamise korral kohaldatakse artikli 2 lõiget 4.

3. Liikmesriigid võivad oma piirkonnajaotuskavades niisutatavale ja mitteniisutatavale maale määrata erineva saagikuse. Sel juhul kehtestavad liikmesriigid eraldi baaskülvipinna niisutatavate põllukultuuride kasvatusalade suhtes.

Niisutatav baaskülvipind on sama suur kui aastatel 1989–1991 põllukultuurisaakide saamiseks niisutatud alade keskmine, sealhulgas määruse (EMÜ) 1765/92 artikli 3 lõike 1 neljanda lõigu viimase lause kohaselt tehtud suurendused. Portugalis suurendatakse niisutatavat baaskülvipinda siiski järk-järgult kuni 60 000 hektari võrra nendel aladel, mille suhtes on kindlaks tehtud, et investeerimist niisutussüsteemidesse on alustatud pärast 1. augustit 1992. Selle suurenduse võib täielikult või osaliselt lisada artikli 3 lõikes 2 nimetatud niisutatavale maisi baaskülvipinnale.

Niisutatava baaskülvipinna kindlaksmääramine ei tohi põhjustada asjaomase liikmesriigi kogubaaskülvipinna suurenemist. Niisutatava baaskülvipinna ületamise korral kohaldatakse artikli 2 lõiget 4.

Kui niisutatavat baaskülvipinda teataval turustusaastal ei saavutata, lisatakse ülejäänud hektarid samal turustusaastal vastavatele mitteniisutatavatele baaskülvipindadele.

4. Igal juhul tagab piirkonnajaotuskava, et võetakse arvesse asjaomase liikmesriigi keskmist saaki, mis on kindlaks määratud lõikes 5 nimetatud ajavahemiku suhtes ja kooskõlas kõnealuses lõikes nimetatud kriteeriumidega.

5. Liikmesriik esitab iga tootmispiirkonna kohta üksikasjalikud andmed kõnealuses piirkonnas viie aasta jooksul turundusaastatel 1986/1987–1990/1991 toodetud põllukultuuride kasvatusalade ja saakide kohta. Arvutatakse välja eraldi iga piirkonna keskmine teraviljasaak, jättes välja kõnealusel ajavahemikul suurima ja väikseima saagiga aasta.

Selle kohustuse võib siiski täita:

- Portugali teraviljade puhul, esitades Portugali teravilja- ja riisituru ühiskorraldust reguleerivate üleminekumeetmete kehtestamist käsitleva nõukogu 11. detsembri 1990. aasta määruse (EMÜ) nr 3653/90⁽¹⁾ kohaselt esitatud andmed,
- viie uue Saksamaa liidumaa puhul, esitades muudes Saksamaa liidumaades kohaldatavad põllukultuuride keskmised saigid,
- Itaalia ja Hispaania puhul, määrates võrdlussaagiks vastavalt 3,9 tonni ja 2,9 tonni hektarilt.

Kui liikmesriik otsustab käsitleda:

- maisi eraldi muudest teraviljadest, jaotatakse keskmine teraviljasaak, mida ei muudeta, maisi ja muude teraviljade vahel,
- niisutatavat maad eraldi mitteniisutatavast maast, jaotatakse vastav keskmine saak, mida ei muudeta, nende kahe rühma vahel.

6. Liikmesriigid esitavad oma piirkonnajaotuskavad kogu kogu vajaliku põhjendava teabega komisjonile enne 1. augustit 1999. Selle kohustuse täitmiseks võivad liikmesriigid viidata komisjonile kooskõlas määrusega (EMÜ) nr 1765/92 esitatud piirkonnajaotuskavale.

⁽¹⁾ EÜT L 362, 27.12.1990, lk 28. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1664/95 (EÜT L 158, 8.7.1995, lk 13).

Komisjon uurib liikmesriikide esitatavaid piirkonnajaotuskavu ja tagab, et iga kava põhineb asjakohastel, objektiivsetel kriteeriumidel ja et see on kättesaadavate varasemate andmete suhtes järjepidev. Komisjon võib jätta heaks kiitmata need kavad, mis ei vasta eespool nimetatud asjakohastele kriteeriumidele, eelkõige liikmesriigi keskmise saagi puhul. Sel juhul kohandavad asjaomased liikmesriigid kavasid pärast komisjoniga nõupidamist.

Asjaomane liikmesriik võib piirkonnajaotuskava muuta komisjoni taotlusel või kõnealuse liikmesriigi algatusel kooskõlas käesolevas artiklis sätestatud menetlusega.

7. Kui liikmesriik lõike 1 kohaselt otsustab kehtestada sellised tootmispiirkonnad, mille piirid ei vasta piirkondlike baaskülvipindade omadele, saadab ta komisjonile nende tootmispiirkondade toetustaotlusi ja saake käsitleva kokkuvõtte. Kui nendest andmetest selgub, et keskmine saak on ületatud liikmesriigi puhul 1993. aasta piirkonnajaotuskava kohaldamise tulemusena või Austria, Soome ja Rootsi puhul 1995. aasta kava kohaldamise tulemusena või Itaalia ja Hispaania puhul on ületatud artikli 3 lõikes 5 määratud saak, vähendatakse kõiki kõnealuses liikmesriigis makstavaid toetusi proportsionaalselt täheldatud ületamisega. Seda sätet ei kohaldata siiski juhul, kui teravilja tonnides väljendatud kogus, mille suhtes taotlused esitati, ei ületa kogust, mis saadakse liikmesriigi kogubaaskülvipinna korrutamisel eespool nimetatud keskmise saagiga.

Liikmesriigid võivad otsustada välja selgitada, kas mõnel baaskülvipinnal on keskmine saak ületatud. Sel juhul kohaldatakse käesoleva lõike sätteid iga asjakohase baaskülvipinna puhul maksmisele kuuluvate toetuste suhtes.

Artikkel 4

1. Ilma et see piiraks artikli 10 kohaldamist, arvutatakse pindalatoetus nii, et põhisumma tonni kohta korrutatakse piirkonnajaotuskavas kõnealuse piirkonna suhtes määratud keskmise teraviljasaagiga.

2. Lõikes 1 nimetatud arvutuses kasutatakse keskmist teraviljasaaki. Kui maisi käsitletakse eraldi, kasutatakse maisi puhul maisisaaki ning teravilja, õliseemnete ja linaseemnete puhul muude teraviljade kui maisi saaki.

3. Põhisummad määratakse kindlaks järgmiselt:

proteiinisaldusega kultuurid:

— 72,50 EUR/t alates turustusaastast 2000/2001;

teravili, rohusilo ja tootmisest kõrvaldatud maa:

— 58,67 EUR/t turustusaastal 2000/2001,

— 63,00 EUR/t alates turustusaastast 2001/2002;

linaseeme:

— 88,26 EUR/t turustusaastal 2000/2001,

— 75,63 EUR/t turustusaastal 2001/2002,

— 63,00 EUR/t alates turustusaastast 2002/2003;

õliseeme:

— 63,00 EUR/t alates turustusaastast 2002/2003.

Summat 63 EUR/t võib alates turustusaastast 2002/2003 suurendada, pidades silmas määruse (EMÜ) nr 1766/92 artikli 3 lõikes 4 sätestatud teravilja sekkumishinna lõplikku vähendamist.

Selline pindalatoetuste suurendamine toimub proportsionaalselt sekkumishinna vähendamisega, mis on sama kui turustusaastatel 2000/2001 ja 2001/2002 kohaldatav.

4. Soomes ja Rootsis põhja pool 62. paralleeli ja mõnedel lähialadel, kus on võrreldavad ilmastikutingimused, mis muudavad põllumajandusliku tegevuse eriti raskeks, lisatakse teravilja ja õliseemne suhtes makstavatele pindalatoetustele 19 EUR/t, mis korrutatakse pindalatoetuse arvutamisel kasutatava saagiga.

Artikkel 5

II lisas loetletud tavapäraistes tootmispiirkondades kõva nisu kasvatamiseks mõeldud aladel makstakse lisaks pindalatoetusele lisatoetust summas 344,50 eurot hektari kohta III lisas kindlaksmääratud normide piires.

Kui nende alade kogupindala, mille suhtes pindalatoetust taotletakse, ületab turustusaasta jooksul eespool nimetatud normi, vähendatakse proportsionaalselt seda ala tootja kohta, mille suhtes võib maksta lisatoetust.

Liikmesriigid võivad siiski III lisas sätestatud normide piires jaotada kõnealuses lisas esitatud alad II lisas määratletud tootmispiirkondade vahel või vajaduse korral artiklis 3 nimetatud tootmispiirkondade vahel vastavalt toodetud kõva nisu kogustele aastatel 1993–1997. Kui seejärel on teatavas tootmispiirkonnas nende alade kogupindala, mille suhtes taotletakse pindalatoetuse lisatoetust, suurem kui vastav piirkondlik norm teatava turustusaasta jooksul, vähendatakse selles tootmispiirkonnas proportsionaalselt seda ala tootja kohta, mille suhtes võib maksta lisatoetust. Vähendus tehakse pärast seda, kui liikmesriigi piires on alad nendes piirkondades, mis ei ole piirkondlikke norme saavutanud, jaotatud nende piirkondade vahel, kus need normid on ületatud.

Nendes piirkondades, kus kõva nisu tootmine on tugevalt juurdunud, välja arvatud II lisas nimetatud piirkonnad, antakse eritoetust summas 138,90 eurot hektari kohta IV lisas sätestatud hektarinormide piires.

Artikkel 6

1. Iga pindalatoetust taotleva tootja maa tootmisest kõrvaldamise kohustus määratakse kindlaks tootja põllukultuuride kasvatamiseks mõeldud ala, mille suhtes taotletakse toetust, ja käesoleva määruse kohaselt tootmisest kõrvaldatava ala suhtarvuna.

Maa kohustusliku tootmisest kõrvaldamise põhimääraks kehtestatakse 10 % alates turustusaastast 2000/2001 kuni turustusaastani 2006/2007.

2. Liikmesriigid kohaldavad asjakohaseid keskkonnavalaseid meetmeid, mis vastavad tootmisest kõrvaldatud maa eriolukorrale.

3. Tootmisest kõrvaldatud maad võib kasutada selliste toormaterjalide valmistamiseks, millest toodetakse ühenduses tooteid, mis ei ole mõeldud eeskätt inim- või loomatoiduks, tingimusel et rakendatakse tõhusaid kontrollisüsteeme.

Liikmesriikidel lubatakse maksta siseriiklikku toetust kuni 50 % ulatuses tootmisest kõrvaldatud maal biomassi tootmiseks mõeldud mitmeaastaste kultuuride kasvatamise alustamiseks seotud kuludest.

4. Kui niisutatava ja mitteniisutatava maa suhtes on määratud erinev saagikus, kohaldatakse niisutamata maa tootmisest kõrvaldamise toetust. Portugali puhul võetakse toetustes arvesse määruse (EMÜ) nr 3653/90 alusel antavat toetust.

5. Tootjatele võib anda maa tootmisest kõrvaldamise toetust vabatahtlikult tootmisest kõrvaldatud, kohustuslikku kõrvaldamise normi ületava maa eest. Liikmesriigid lubavad talupidajatel tootmisest kõrvaldada vähemalt 10 % maast, mis on mõeldud põllukultuuride kasvatamiseks ja mille suhtes taotletakse toetust ja mis kõrvaldatakse tootmisest käesoleva määruse kohaselt. Liikmesriik võib määrata suuremad protsendimäärad, võttes arvesse eriolukordi ja tagades põllumaa piisava kasutamise.

6. Maa tootmisest kõrvaldamise toetust võib anda mitmeks aastaks, kõige rohkem viieks.

7. Tootjad, kes esitavad toetustaotluse ala suhtes, mis ei ole suurem kui 92 tonni teravilja toomiseks vajaminev ala, mis määratakse kindlaks asjakohase tootmispiirkonna keskmiste saakide põhjal, ei ole kohustatud maad tootmisest kõrvaldama. Nende tootjate suhtes kohaldatakse lõikeid 5 ja 6.

8. Alasid, mis:

— on tootmisest kõrvaldatud põllumajanduse keskkonnameetmete kohaselt (Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondist (EAGGF) maapiirkondade arendamiseks toetuste andmist ja teatavate määruste muutmist käsitleva nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1257/1999⁽¹⁾ artiklid 22–24) ja mida ei ole võetud kasutusse põllumajanduslikul ega muul kasusaamise eesmärgil, kui käesoleva määruse kohaselt on tootmisest kõrvaldatava maa puhul lubatud, või

— on metsastatud metsastamisalaste meetmete kohaselt (määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikkel 31),

pärast 28. juunit 1995 esitatud taotluse põhjal, võib pidada tootmisest kõrvaldatuks lõikes 1 nimetatud maa tootmisest kõrvaldamise nõude täitmiseks ja asjaomase liikmesriigi poolt majandi suhtes kehtestatava normi piires, ilma et see piiraks artikli 7 kohaldamist. Selline norm kehtestatakse ainult niivõrd, kui võrd see on vajalik, et vältida kõnealuse kavaga seotud eelarvest ebaproportsionaalse summa koondumist vähestesse talumajapidamistesse.

Nendele aladele artiklis 4 nimetatud pindalatoetust siiski ei anta ja maapiirkondade arengut käsitleva määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 24 lõike 1 või artikli 31 lõike 1 teise alapunkti alusel antav toetus ei ole suurem kui artikli 4 lõikes 3 nimetatud pindalatoetus maa tootmisest kõrvaldamise eest.

Liikmesriigid võivad otsustada mitte kohaldada käesolevas lõikes sätestatud kava uute taotlejate suhtes sellises piirkonnas, kus on pidev oht, et ületatakse piirkondlik baaskülvipind.

Artikkel 7

Toetustaotlusi ei või teha maa suhtes, mis oli 31. detsembril 1991 pikaajalise kultuurkarjamaa, pikaajaliste kultuuride või metsa all või mida kasutati mittepõllumajanduslikel eesmärkidel.

Liikmesriigid võivad edaspidi kindlaksmääratavatel tingimustel nendest sätetest kõrvale kalduda teatavatel eriasjaoludel, eriti ümberkorraldusprogrammidesse kuuluvate alade või selliste alade puhul, kus koos tavapärase külvikorraga mitmeaastaste põllukultuuridega kasutatakse I lisas loetletud kultuure. Sel juhul võtavad liikmesriigid meetmeid, et vältida kogu toetuskõlbliku põllumajandusmaa olulist suurenemist. Need meetmed võivad eelkõige hõlmata tasakaalustava meetmena varem toetuskõlblike alade tunnistamist toetuskõlbmatuks.

Liikmesriigid võivad samuti kõrvale kalduda esimese lõigu sätetest riikliku sekkumise mõne vormiga seotud teatavatel eriasjaoludel, kui sellise sekkumise tulemusel kasvatab talupidaja oma tavapärase põllumajandustegevuse jätkamiseks põllukultuure varem toetuskõlbmatuks tunnistanud maal ja kui kõnealune sekkumine tähendab, et esialgselt toetuskõlblik maa lakkab olemast toetuskõlblik seetõttu, et toetuskõlblike alade koguhulka ei suurendata oluliselt.

Peale selle võivad liikmesriigid teatavatel kahes eelmises lõigus reguleerimata juhtudel kalduda kõrvale esimesest lõigust, kui nad tõestavad komisjonile esitatavas kavas, et toetuskõlblike alade koguhulk jääb muutumatuks.

⁽¹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80.

Artikkel 8

1. Toetusi makstakse pärast lõikust 16. novembri ja 31. jaanuari vahel. Kui kohaldatakse siiski artikli 6 lõiget 3, siis makstakse pindalatoetusi tootmisest kõrvaldatava maa eest 16. novembri ja 31. märtsi vahel.

2. Pindalatoetuse saamiseks lõpetab tootja külvi hiljemalt asjakohasele lõikusele eelnevas 31. maiks ja esitab taotluse hiljemalt 15. maiks.

3. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tuletamaks taotlejatele meelde, et keskkonnavalaseid õigusakte tuleb järgida.

Artikkel 9

Käesoleva peatüki kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu kooskõlas teraviljaturu ühist korraldust käsitleva nõukogu 30. juuni 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 1766/92⁽¹⁾ artiklis 23 sätestatud menetlusega, eelkõige need eeskirjad, mis käsitlevad:

- baaskülvipindade kindlaksmääramist ja haldamist,
- tootmisalaste piirkonnajaotuskavade koostamist,
- rohusilo,
- pindalatoetuste andmist,
- toetuskõlbliku ala miinimumsuurust; sellistes eeskirjades võetakse eelkõige arvesse järelevalvenõudeid ja kõnealuse kava soovitatavat tõhusust,
- kõva nisu suhtes artiklis 5 nimetatud pindalatoetuse lisatoetuse saamise kõlblikkuse määramist ja kõnealuses artiklis nimetatud eritoetuse saamise tingimusi, eriti arvessevõtavate piirkondade kindlaksmääramist,
- maa tootmisest kõrvaldamist, eriti artikli 6 lõiget 3; need tingimused võivad hõlmata tootmist ilma hüvitiseta,

⁽¹⁾ EÜT L 181, 1.7.1992, lk 21. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 923/96 (EÜT L 126, 24.5.1996, lk 37).

— artikli 7 kohaldamistingimusi; nendes tingimustes määratakse kindlaks, millistel asjaoludel võib artikli 7 sätetest kõrvale kalduda, ja liikmesriikide kohustus esitada kavandatud meetmed komisjonile kinnitamiseks,

— otsusega 93/355/EMÜ⁽²⁾ kinnitatud teatavaid õliseemneid käsitleva vastastikuse mõistmise memorandumi järgimist, mis on sõlmitud GATTi raames Euroopa Majandusühenduse ja Ameerika Ühendriikide vahel.

Sellesama menetluse kohaselt võib komisjon:

- seada toetuste andmise tingimuseks teatavate seemnete kasutamise, kõva nisu puhul sertifitseeritud seemnete kasutamise, õliseemnete, kõva nisu ja linaseemnete puhul teatavate sortide kasutamise või anda liikmesriikidele võimaluse seada toetuste andmise puhul selliseid tingimusi,
- lubada muuta artikli 8 lõikes 2 nimetatud kuupäevi teatavates piirkondades, kus erandlikud ilmastikutingimused ei võimalda kohaldada tavalisi kuupäevi,
- erandina artikli 8 lõikest 1 anda liikmesriikidele luba lubada eelarve seisukorda arvestades teatavates piirkondades enne 16. novembrit pindalatoetuste ja maa tootmisest kõrvaldamise toetuse maksmine kuni 50 % ulatuses aastatel, mil erandlikud ilmastikutingimused on saaki vähendanud sedavõrd, et tootjad on tõsisest rahalistes raskustes.

II PEATÜKK

Artikkel 10

1. Õliseemnete pindalatoetusi turustusaastateks 2000/2001 ja 2001/2002 arvutatakse nii, et järgmisi summasid korrutatakse piirkonnajaotuskavas asjakohase piirkonna suhtes määratud keskmise teraviljasaagiga:

- 81,47 EUR/t turustusaastal 2000/2001,
- 72,37 EUR/t turustusaastal 2001/2002.

⁽²⁾ EÜT L 147, 18.6.1993, lk 25.

Liikmesriikidel on siiski võimalus jätkata õliseemnete suhtes toetuste määramist õliseemnete varasema piirkondliku saagi põhjal. Sel juhul korrutatakse saak 1,95ga.

2. Turustusaastateks 2000/2001 ja 2001/2002 kehtestatakse õliseemnete põllukultuurist sõltuvate pindalatoetuste suhtes tagatud maksimumala suurusega 5 482 000 hektarit, mida vähendatakse kõnealuse turustusaasta suhtes kohaldatava maa kohustusliku tootmisest kõrvaldamise määra võrra või 10 % võrra, kui see määr on väiksem kui 10 %. Kui pärast artikli 2 kohaldamist ületatakse tagatud maksimumala, vähendab komisjon lõikes 1 nimetatud summasid lõigete 3 ja 4 sätete kohaselt.

3. Kui õliseemnete kasvatusala, mis on juba tunnustatud kõlblikuks saama õliseemnete põllukultuurist sõltuvat pindalatoetust, ületab mõnel aastal tagatud maksimumala, vähendab komisjon iga protsendiühiku eest, mille võrra tagatud maksimumala ületatakse, kõnealuse aasta põhisummat 1 % võrra. Kui tagatud maksimumala ületatakse rohkem kui läviotsendi võrra, kohaldatakse erieeskirju. Kuni läviotsendini vähendatakse summat kõikides liikmesriikides ühtselt. Läviotsendi ületamise korral kohaldatakse V lisas sätestatud siseriiklikke võrdlusalasid ületanud liikmesriikides asjakohaseid täiendavaid vähendusi, mida on vähendatud lõikes 4 nimetatud määra võrra. Saksamaa puhul võib tema taotluse korral asjakohast täiendavat vähendust kohandada täielikult või osaliselt vastavalt piirkondlikule baaskülvipinnale; selle võimaluse kasutamise korral saadab Saksamaa komisjonile viivitamata kohaldatavate vähenduste arvutamiseks vajalikud andmed.

Kooskõlas määruse (EMÜ) nr 1766/92 artiklis 23 sätestatud menetlusega määrab komisjon kindlaks kohaldatavate vähenduste suuruse ja jaotuse ning tagab eelkõige, et kaalutud keskmine vähendus kogu ühenduses on võrdne protsendiga, mille võrra on ületatud tagatud maksimumala.

4. Lõikes 3 sätestatud läviväärtus peaks olema 0 %.

5. Kui õliseemnete pindalatoetust vähendatakse lõigete 3 ja 4 sätete kohaselt, vähendab komisjon järgmise turustusaasta asjakohaseid põhisummasid sellesama protsendi võrra, välja arvatud juhul, kui tagatud maksimumala ei ole kõnealusel aastal ületatud, mispuhul võib komisjon otsustada, et sellist vähendust ei kohaldata.

6. Kui tagatud maksimumala ühenduses ületatakse turustusaastal 2000/2001, kohaldab komisjon turustusaasta 2000/2001 asjakohaste põhisummade suhtes sedasama protsenti, mida kohaldatakse turustusaasta 1999/2000 piirkondlike võrdlussummade vähenduste suhtes.

7. Hoolimata käesoleva artikli sätetest võivad liikmesriigid, kus on märkimisväärne oht, et V lisas sätestatud siseriiklik võrdlusalala võidakse järgmisel turustusaastal oluliselt ületada, piirata ala, mille suhtes üksiktootja võib saada käesolevas artiklis nimetatud õliseemnete pindalatoetusi. Selline piirnorm leitakse protsendina kas liikmesriigi või piirkondliku baaskülvipinna sellise põllumaa pindalast, mis on kõlblik saama käesolevas määruses ettenähtud pindalatoetusi, ja seda piirnormi kohaldatakse tootja toetuskõlbliku põllumaa suhtes. Seda piirnormi võib objektiivsete kriteeriumide põhjal piirkondlike baaskülvipindade või osa-baaskülvipindade lõikes eritleda. Liikmesriigid teatavad sellistest piirnormidest hiljemalt selle turustusaasta 1. augustiks, mis eelneb turustusaastale, mille suhtes pindalatoetust taotletakse, või varasemaks kuupäevaks sellise liikmesriigi või liikmesriigi selliste piirkondade puhul, kus asjakohase turustusaasta külv toimub enne 1. augustit.

8. Tagatud maksimumala ületamisest johtuva, vastavalt käesoleva artikli sätetele kohaldatava vähendamise puhul saadav summa ei tohi olla väiksem kui:

— 58,67 EUR/t turustusaastal 2000/2001,

— 63,00 EUR/t turustusaastal 2001/2002.

9. Saagi saamiseks külvatavate söödavate päevalilleseemnete tootjad käesolevas artiklis ettenähtud toetuse saajate hulka ei kuulu.

10. Kahe aasta jooksul käesoleva artikli kohaldamisest esitab komisjon nõukogule aruande õliseemneturu arengu kohta. Kui tootmispotentsiaal oluliselt väheneb, sisaldab see aruanne vajaduse korral asjakohaseid ettepanekuid.

Artikkel 11

Käesolevas määruses kindlaksmääratud pindalatoetuste ja maa tootmisest kõrvaldamise toetuse suurust, samuti maa tootmisest kõrvaldamise protsenti võib tootmise, tootlikkuse ja turgude arengut silmas pidades asutamislepingu artikli 37 lõike 2 kohaselt muuta.

Artikkel 12

Kui kehtivast süsteemist käesoleva määrusega kehtestatavale süsteemile üleminekuks on vaja erimeetmeid, võetakse sellised meetmed määruse (EMÜ) nr 1766/92 artiklis 23 sätestatud korras.

Artikkel 13

Käesolevas määruses määratletud meetmeid käsitatakse sekumismeetmetena, mis on ette nähtud põllumajandusturgude tasakaalustamiseks nõukogu määruse (EÜ) nr 1258/1999 artikli 1 lõike 2 punkti b tähenduses.

Artikkel 14

Käesolevaga tühistatakse määrus (EMÜ) nr 1765/92 ja määrus (EÜ) nr 1872/94.

Artikkel 15

1. Käesolev määrus jõustub seitse päeva pärast selle avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas*.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse alates turustusaastast 2000/2001.
3. Määrust (EMÜ) nr 1765/92 ja määrust (EÜ) nr 1872/94 kohaldatakse turustusaastate 1998/1999 ja 1999/2000 suhtes ka edaspidi.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 17. mai 1999

Nõukogu nimel

eesistuja

K.-H. FUNKE

I LISA

TOODETE MÄÄRATLUSED

CN-kood	Kirjeldus
I. TERAVILI	
1001 10 00	Kõva nisu
1001 90	Muu nisu ja meslin, v.a kõva nisu
1002 00 00	Rukis
1003 00	Oder
1004 00 00	Kaer
1005	Mais
1007 00	Terasorgo
1008	Tatar, hirss ja kanaari paelrohi; muu teravili
0709 90 60	Suhkrumais
II. ÕLISEEMNED	
1201 00	Sojauba
ex 1205 00	Rapsiseeme
ex 1206 00 10	Päevalilleseeme
III. PROTEIINISISALDUSEGA KULTUURID	
0713 10	Hernes
0713 50	Põlduba
ex 1209 29 50	Maguslupiin
IV. LINA, v.a kiulina	
ex 1204 00	Linaseeme (<i>Linum usitatissimum</i> L.)

II LISA

KÕVA NISU TAVAPÄRASED TOOTMISPIIRKONNAD

KREEKA

Järgmiste piirkondade prefektuurid (noomid)

Kesk-Kreeka
Peloponnesos
Joonia saarestik
Tessaalia
Makedoonia
Egeuse mere saared
Traakia

HISPAANIA

Provintsid

Almería
Badajoz
Burgos
Cádiz
Córdoba
Granada
Huelva
Jaén
Málaga
Navarra
Salamanca
Sevilla
Toledo
Zamora
Zaragoza

AUSTRIA

Pannoonia

PRANTSUSMAA

Regioonid

Kesk-Püreneed
Provence-Alpes-Côte d'Azur
Languedoc-Roussillon

Departemangud ()*

Ardèche
Drôme

ITAALIA

Maakonnad

Abruzzo
Basilicata
Calabria
Campania
Lazio
Marche
Molise
Umbria
Apuulia
Sardiinia
Sitsiilia
Toscana

PORTUGAL

Ringkonnad

Santarém
Lissabon
Setúbal
Portalegre
Évora
Beja
Faro

(*) Igaühe neist departemangudest võib liita mõne eespool nimetatud regiooniga.

*III LISA***TAGATUD MAKSIMUMALA, MILLE SUHTES MAKSTAKSE KÕVA NISU PINDALATOETUSE LISATOETUST**

	<i>(hektarid)</i>
Kreeka	617 000
Hispaania	594 000
Prantsusmaa	208 000
Itaalia	1 646 000
Austria	7 000
Portugal	118 000

*IV LISA***TAGATUD MAKSIMUMALA, MILLE SUHTES MAKSTAKSE KÕVA NISU ERITOETUST**

	<i>(hektarid)</i>
Saksamaa	10 000
Hispaania	4 000
Prantsusmaa	50 000
Itaalia	4 000
Ühendkuningriik	5 000

V LISA

SISERIIKLIK VÕRDLUSALA

(tuhandetes hektarites)

Riik	Turustusaastad 2000/2001 ja 2001/2002
Belgia	6
Taani	236
Saksamaa	929
Kreeka	26
Hispaania	1 168
Prantsusmaa	1 730
Iiri	5
Itaalia	542
Luksemburg	2
Madalmaad	7
Austria	147
Portugal	93
Soome	70
Rootsi	137
Ühendkuningriik	385